

Farní zpravodaj

Blatná - Černívsko - Kadov - Sedlice - Záboří

Číslo 83

Podzim 2024

Drazí věřící,

v sobotu 5. října 2024 se koná ve Strakonících Diecézní pouť. Hlavní program je připraven pro dospělé i děti na nádvoří strakonického hradu, kde se bude v 9.30 konat i mše svatá, jejímž hlavním celebrantem bude apoštolský nuncius v České republice Mons. Jude Thaddeus Okolo. U pana Vohryzky je objednáno autobus, který bude odjíždět z Blatné v 7.45 (místo odjezdu bude oznámeno později) se zastávkou v Sedlici, odjezd ze Strakonice zpět cca ve 13.00. Autobus je pro všechny zdarma, stačí se přihlásit kdykoliv po mši svaté v sakristii.

Stejně tak můžete přihlásit své děti na výuku náboženství, která se bude konat na faře v Blatné.

P. Rudolf Hušek

Program diecézní pouti v sobotu 5. října

9.00 Společná modlitba růžence (2. nádvoří)

9.30 Mše sv. – hlavní celebrant Mons. Jude Thaddeus Okolo (2. nádvoří)

11.00 Přednášky:

- životopisná přednáška, nuncius Mons. Jude Thaddeus Okolo (*Rytířský sál*)
- přednáška o modlitbě, P. Pavel Pola, karmelitán (*kostel sv. Prokopa*)
- přednáška o rodině, manželé Imlaufovi (*kostel sv. Markéty*)
- samostatný program pro děti (3. nádvoří)

12.30 Divadlo Teátr Pavla Šmída (2. nádvoří)

Oběd z vlastních zásob

14.30 Závěrečné požehnání poutníkům (*kostel sv. Markéty*)

(profily přednášejících najdete na druhé straně)

J. Ex. arcibiskup Jude Thaddeus Okolo se narodil 18. prosince 1956 v Kanu v Nigérii. Na kněze byl vysvěcen 2. července 1983. V roce 1990 vstoupil do diplomatických služeb Svatého stolce a od té doby působil v těchto zemích: Srí Lanka, Haiti, Antily, Švýcarsko, Česká republika, Austrálie, Středoafrikácká republika, Čad, Dominikánská republika a Portoriko a Irsko. Dne 1. května 2022 se vrátil do Čech jako apoštolský nunciatus. Při své přednášce nám odhalí mnohé ze svého rozmanitého života.

Kněz Pavel Pola OCD je bosý karmelitán, podpřevor kláštera Pražského Jezulátka, který se od roku 2008 věnuje studiu sv. Terezie z Lisieux. V jeho přednášce o modlitbě se dozvíme, proč bychom se vlastně měli modlit? A co naše modlitba říká o Bohu? V přednášce se zaměří na kontemplativní modlitbu, tj. modlitbu v křesťanské tradici chápanou jako vztah přátelství s Bohem, přebývání v Boží přítomnosti, cestu do vlastního nitra či naslouchání hlasu ticha.

Manželé Hana a Petr Imlaufovi již řadu let připravují snoubence na manželství a věnují se tématice manželství a rodiny v křesťanském duchu. Tentokrát si připravili přednášku s názvem "Jak mohou rodiče pomáhat dětem a dospívajícím v budování zdravé identity". Budou se zabývat otázkou, co mohou rodiče dnes udělat proto, aby jednou byl jejich syn dobrým mužem a jejich dcera dobrou ženou podle Božího záměru. Jak podporovat u dětí zdravé sebevědomí a učit je poznávat, co dělá muže mužem a co dělá ženu ženou!

Teatr Pavla Šmída představí Pohádku z budíku. Je o výstředním učiteli Zeitmannovi, který cestuje po světě a učí děti nový předmět nazývaný časopis, aby uměly dobře zacházet s časem. V rámci svého předmětu vypráví svým žákům pohádku o dvou bratřích Pospícháčkovi a Loudáčkovi, kteří se rozhodli hledat čas, aby přišli na to, jak to s ním doopravdy je. Představení s nadčasovým poselstvím udělá radost malým i velkým divákům díky jemnému humoru a také písničkám.

* * * * *

Požádali jsme několik farníků, aby se podělili o zážitek z letních měsíců, kterým by mohli ostatní inspirovat. Pokud máte vlastní podobný prožitek, rádi ho uveřejníme v příštím čísle.

redakce

Vzpomínky z prázdnin

Na přelomu července a srpna jsme vyrazili na týdenní dovolenou do Orlických hor. Vzali jsme to přes Hradec Králové, kde jsme navštívili vám dobře známou s. Romanu, která teď žije v komunitě právě tam, v jednom z kanovníckých domů, přímo u katedrály Sv. Ducha. Ukázala nám zdejší úžasnou chrámu a zkrátka strávili jsme zde milé odpoledne, a pak jsme se vydali do Klášterce nad Orlicí.

Proč právě tam? Zavedla mě tam Anička, chudobka z Orlických Hor, jak se sama nazývala, Prostá květinka, která kvete od jara do zimy, je všude a každý na ni šlape, ale ona zase zdvihá svoji hlavičku, aby kolemjdoucího potěšila.

Před 11 lety se mi dostala do rukou kniha „Stigmatizovaná Anna Bohuslava Tomanová“, po přečtení této knihy se mi Anička vepsala do každodenního života. A tak jsme si to letos u jejího hrobu, v kostele, kde byla pokřtěna a přijala i další svátosti, pořádně užili. Z úst zdejšího varhaníka jsme vyslechli velmi zajímavou historii zdejšího kostela, viděli milostnou sošku Panny Marie klášterecké a dozvěděli se leccos o Aničce. Prožili jsme tam první pátek s celonoční adorací, cítili jsme Aničku všude. Nebyl problém, aby byly děti v kostele, aby se účastnily v 5 hodin ráno adorace, asi milost od Aničky.

Anna Bohuslava Tomanová se narodila r. 1907 v Pastvinách, ve 4 letech se jí stal úraz, na jehož následky postupně úplně ochrnula. Zemřela v r. 1957 ve svých 49 letech u bratra na faře v Dubenci, pohřbena je v Klášterci v rodinném hrobu. Do školy nechodila, ale o její zvláště náboženskou výchovu se staral zdejší kněz v důchodu P. Morávek. Anička velmi uctívala Matičku Boží, Pána Ježíše v eucharistii, kterého nazývala Bílý Král. Ve svých 13 letech, kdy její nejmladší bratr přestával chodit, se ve sv. zpovědi nabídla v oběť za uzdravení svého bratra, kněz jí to dovolil. Její bratr Bernard hned na druhý den byl zcela zdravý, za to Aničku museli i krmit. Bratr Bernard se později stal knězem a Aničku spolu s rodiči si vzal k sobě na faru.

Od té doby Anička mnoho trpěla, vše obětovala za svaté kněžství, náš národ a obrácení hříšníků. V den primice svého bratra Bernarda dostala stigmata, Kristovy rány (letos to bylo 80 let). Dosud žije mnoho svědků, kdy Anička vyprosila mnohá uzdravení. I dnes chodí lidé děkovat a prosit.

Jedna prostá žena řekla: „Žil mezi námi anděl a my jsme to nevěděli.“

Kněz, který byl pověřen přezkoumáním jejího života, shrnul její život slovy: „Byla hostíí Beránkovou, nic víc a nic míň.“

Dalším pozoruhodným místem byla Bílá Voda, město řádových sester, kde jich v padesátých letech bylo internováno asi 600 ze 14 řádů, většina jich zde zemřela. Zdejší hřbitov je tímto unikátní, stojí za to navštívit místní kostel a muzeum. Na hřbitově je také pochována s. Stanislava Ernestová, zakladatelka Služebníků Ježíšova Velekněžského Srdce.

Další den jsme navštívili proslulé mariánské poutní místo Neratov, které na konci druhé světové války bylo téměř zničeno, zbyly jen obvodové zdi.

Tohle torzo stálo nad vybydleným Neratovem až do r. 1989. Krátce před tím se tam zcela náhodou, „boží náhodou“, dostal jeden tajně vysvěcený kněz, který tam byl s dětským táborem. A tam na tom místě Pánu slíbil, že jestli bude moci svoje kněžské povolání vykonávat, bude se snažit místo obnovit. A tak se i stalo. Viděli jsme 30 let usilovné práce, pokory a lásky tohoto kněze a dalších rodin.

Bylo vytvořeno dílo Smíření a přijetí každého člověka. Raritou kostela je část prosklené střechy, kudy je vidět nebe. Celé je to takové andělské, je to kostel Nanebevzetí Panny Marie, kde Panna Maria je nesena na andělských křídlech, zvony se jmenují archanděl Michael a Gabriel. Je tu poutnický dům, pitná voda k občerstvení, sad Smíření. A tohle celé je ještě spojeno s péčí o hendikepované, jsou tu i chráněné dílny. Všechno je tu o přijetí druhého. Je tu ticho a krásně a poutníci přicházejí.

Nestarali jsme se jen o duši, i tělo si přišlo na své. Krásné procházky podél Divoké Orlice, okolo Pastvinské přehrady a také návštěva Termo-lázní ve Velkých Losinách.

Bydleli jsme v pronajaté chatě, kde jsme si něco jednoduchého uvařili a občas i něco dobrého ochutnali ve zdejších restauracích.

Samozřejmě ještě jsme navštívili Horu Matky Boží v Králíkách, kde byla i několikrát za život i naše Anička Bohuslava Tomanová. Vskutku překrásná mariánská svatyně, na hoře. Místo vybízející k modlitbě, k tichosti, pobožnosti na svatých schodech, zamyšlení se nad životy prvních svatých, jejichž obrazy tu lemují klášterní chodby a překrásný výhled do kraje.

Bylo nám tu moc dobře, zotavili jsme se na těle i na duchu, a to doporučuji všem.

Marta Šmrhová

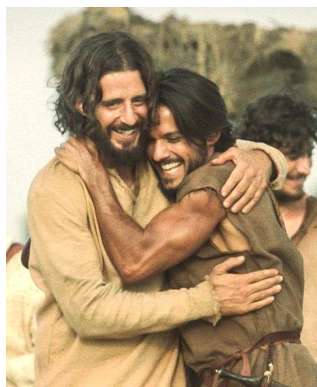
Léto doma prožité

Vzhledem k naší nemoci jsme cestovali jenom na návštěvy lékařů. Velkým zážitkem pro nás byl seriál The Chosen (Vyvolení), který se po krátké srpnové přestávce od září vrací na obrazovku TV NOE. O seriálu se psalo již v minulém zpravodaji, ale zjistili jsme, že někdo NOE ještě nenaladil. V postavách se rychle zorientujete. Vidět Ježíše, jak mluví k zástupům, je prožitek, po kterém čteme Nový zákon úplně jinak.

Ve všech epizodách je vidět, jak Ježíš shromažďuje lidi okolo sebe, mluví s nimi o svých plánech, někdy v náznacích, někdy otevřeně, projednává s nimi důležité věci i drobné každodenní starosti. Jeho učedníci mezi sebou diskutují, mají na Ježíše různé pohledy, někdy jsou vztahy mezi učedníky velmi osobní, někdy dost napjaté, ale společný zájem - pochopit, kdo to vlastně je Ježíš a jak ho následovat - je spojuje a pomáhá jim překonat všechny neshody.

Zkuste se podívat. V sobotu ve 20 hodin, opakování v neděli v 17 hodin. Po každém dílu následuje ještě podnětný komentář.

Ludmila a František Jirsovi

Pěší pouť na Křesovec

V sobotu 10. srpna jsem se spolu s manželem, synem a vnukem zúčastnila letos již 5. ročníku pěší pouti na Křesovec.

Ráno přijely sestry Těšitelky Božského Srdce Ježíšova z Rajhradu a také z Brna. Pouť začala modlitbou u kapličky v Oboře a šlo se procesím do nedalekých Radobytec. Vpředu nesla matka představená Františka kříž. Po krátké modlitbě u kapličky svatého Jana Nepomuckého se průvod za hlaholu zvonu zastavil před kostelem. Sestry se pozdravily s místními známými a po připojení dalších poutníků, také nás, jsme se za zpěvu písně „Madono, dobrá Madono“ vydali dál. Po chvíli nás však čekalo překvapení. Na prostranství u cesty za návsí se objevil malý stánek s nápisem „Pro poutníky zdarma“. Neznámý dárce připravil pohoštění s výborným domácím pečivem a pitím. Všechny tato pozornost potěšila. Neplánovaně posilnění jsme se zase soustředili na naši pouť. Na konci vesnice se opět sestřička, která vedla modlitby i zpěv, zastavila u kříže a uctila Pána Ježíše. Připomněla jsem si svoje poutní úmysly. Pak už jsme vyšli na cestu k Bořicům a přes sklizené pole do Jarotic. Zastavili jsme ještě u třech kamenných křížů podél cesty na krátkou modlitbu a zamyšlení. Kolem dvanácté hodiny jsme za poledního slunce doputovali ke kapličce v Jaroticích. P. František Hemala, také jako poutník, se s námi pomodlil Anděl Páně. Pak následovala delší přestávka na oběd. Měli jsme vlastní zásoby, ale radobytecké farnice připravily výborné pohoštění a kávu, tak jsme hodovali.

Po odpočinku a doplnění energie jsme vyšli na další etapu, která vedla lesem, kde byl příjemný chládek. Pak jsme pokračovali přes louky krásnou přírodou až ke křížku s lavičkou a byli jsme u Škvořetic. Cestou jsme se modlili růženec a zpívali mariánské písně.

Ve Škvořeticích jsme nejprve navštívili menší kapličku Nejsvětější Trojice na návsí a poté pozdravili P. Marii v kapli Panny Marie Bolestné.

Pak už nás čekal poslední úsek putování – vystoupali jsme na vrch Křesovec nad Pacelicemi a vešli do kostela Proměnění Páně. Byl zcela zaplněn dalšími poutníky a příznivci, kteří přijeli z okolí. Pouť jsme zakončili v 15 hodin mší svatou, kterou sloužil P. František Hemala za asistence jáhna Františka Jirsy.

Cestu, kterou v dětství chodila zakladatelka kongregace Sester Těšitelék Božského Srdce Ježíšova Matka Rosa Vůjtěchová, letos prošlo 31 poutníků. Nejmladším byl náš pětiletý vnuk Lukášek. Část cesty šel společně s jednou řeholní sestrou a její fenkou Astou.

Prožili jsme milé a láskyplné společenství, věnovali svůj čas Bohu a modlitbě. S vnitřní radostí a posilou jsme se vraceli domů.

Milena Břicháčková

Loučení a poděkování

Čas prázdnin je časem dovolených, táborů, odpočinku, setkávání, společně prožitého času. Tento čas mám ráda, především setkávání. Prázdniny jsou také časem loučení. Jedno setkání a zároveň loučení, které bylo krásné a zapsalo se nám s Václavem do srdce, bylo s otcem Jaroslavem Zygmuntem, který v roce 2013 začal působit v ČR společně s otcem Marcinem Piaseckim. Nyní nastal čas na výměnu jeho působiště a otec Jarek se vrací zpět do rodného Polska. Začátkem prázdnin jsme se sešli u společné večeře v Sušici, která byla jeho posledním místem působení v ČR, a vzpomínali na společně strávený čas.

Chtěli bychom tímto otci Jarkovi poděkovat za obětavost a lásku, kterou nám rozdával při návštěvách naší farnosti a přejeme mu v novém působišti, ať se mu daří, ať má dostatek potřebného zdraví, Boží požehnání a ochotné lidi.

Barbora a Václav Zdychyncovi

Pouť na Svatou Horu

Jak myšlenka vznikla: Otec Rudolf při mši svaté mluvil o moři, ale na Svaté Hoře můžeme získat moře milostí. Cestou domů jsem o tom přemýšlel. Doma mi Ilonka říká: "Co kdybycom šli". Tak se rozhodlo, že se mi tam vlastně chce. Jenže večer před odchodem měla Ilonka úraz nohy, spadla z koně. Takže jsem za naši rodinu vyrazil sám.

Proč, to jsem věděl: Budu s přáteli, budu s otcem Marcinem, jdu na mši a vím že mše svatá rozbije vše, co zlo nastřádalo. Jdu Panně Marii svěřit hromadu věcí (většinou svěřuji a méně prosím). Šel jsem sám, a nakonec na mši svaté jsem byl s manželkou Ilonkou, s tátou i se sestrou Pavlínkou osobně. A také s dalšími, za které jsem mši svatou obětoval.

Hodnocení pouti: Že jdu správně o tom jsem nepochyboval, utvrdila mi v tom i skutečnost, když jsem viděl Šmrhů děti, jak se k sobě navzájem chovají. Krásný.

Eda Prexl

Setkávání v online prostoru

Téma setkávání je pro mě velkým tématem od začátku, kdy jsem uvěřila v Boha. Příprava na křest sestřičkami v Písku byla pro mě krásným časem, na který jsem se vždy moc těšila. Bylo nás víc a mohli jsme mluvit o Bohu a sdílet se se svými představami i počátečními zkušenostmi, klást otázky a společně se sestřičkami na ně hledat odpovědi.

Po křtu, kdy už jsem se měla zařadit do farnosti jako křesťan, mi zoufale chybělo společenství. Lidi, se kterými bychom svou víru, ale i radosti a starosti mohli prožívat společně. Bohužel v Blatné nic takového nebylo. Modlila jsem se za to delší dobu. Mé žadonění bylo vyslyšeno. Mohla jsem se připojit a chodit na modlitební setkávání s lidmi z evangelikální církve. Za toto společenství jsem Bohu vděčná do teď. Vznikla opravdu pevná přátelství a naše modlitby nás vzájemně nesou.

Jsem Bohu vděčná, že nově příchozí kněz Marcin, nás začal intenzivně povzbuzovat ke společenství. Výsledkem bylo, že jsme se opravdu začali scházet i v katolické církvi.

Za covidu tyto aktivity musely přestat. Náš jáhen František se ale jen tak nedal a nabídl setkávání v online prostoru. Díky tomu, jsme se mohli poznat i s lidmi ze vzdálenějších farností a s lidmi, kteří mají problém dojet někam dál (ze zdravotních, rodinných, časových či jiných důvodů). Protože Duch svatý není omezený místem a časem, cítíme se propojeni i na dálku. Jsou to úžasná setkání, při kterých si přečteme text evangelia a společně si o něm povídáme, jak se nás dotýká a co nás oslovuje. Jsou to velice inspirativní a povzbudivé chvíle. Věřím, že nejen já z nich čerpám povzbuzení. Moc rádi bychom pozvali k tomuto sdílení i Vás. Připojujeme se vždy v sobotu, setkání trvá hodinu. Pokud byste měli zájem, obraťte se na mě buď osobně nebo na tel. 734 219 732.

Setkávat se samozřejmě můžeme nejen online. V rámci Roku modlitby se jedenkrát měsíčně můžeme potkat v neděli odpoledne v Komunitním centru v Blatné - 15. září, 13. října a 17. listopadu.

Když se sejdou dva, já jsem uprostřed nich.

Renáta Turková

Bohoslužby, žehnání

Slavnost sv. Václava

Blatná 28. 9. v 8.15;

Uzenice 28. 9. ve 14.00;

Kadov 28. 9. v 18.00;

Slatina 30. 9. v 16.00;

Tchořovice 29. 9. v 15.00; po skončení mše svaté od 16.15 pietní akt a pobožnost za zaměstnance velkostatku Lnáře padlé v 1. světové válce v tzv. Háji hrdinů u Tchořovic.

21. září (sobota) Blatná, Lnáře - mše svatá nebude.

29. září (neděle) Černívsko - mše svatá nebude.

30. září (pondělí) Kocelovice mše svatá nebude.

6. října (neděle) Holušice v 15.00 požehnání opravené kaple sv. Jana Nepomuckého.

12. října (sobota) Sedlice v 11.00 na hřbitově – vzpomínkový akt na zesnulého sedlického děkana Matěje Koláříka.

13. října (neděle) Drahenický Málkov v 15.00 – výroční slavnost posvěcení kostela Panny Marie Karmelské.

13. října (neděle) Černívsko - mše svatá nebude.

19. října (sobota) Hlupín v 15.00 - mše svatá a odhalení pamětní desky tamějšího rodáka P. Jana Komrsky.

19. října (sobota) Kadov - mše svatá nebude.

Oznámení

Cestopisná přednáška o Brazílii

Ve čtvrtek 26. září v Blatné po mši svaté, tj. v 18.45, ve farním sále sdělí obrazem i slovem své zážitky a zkušenosti z poutní cesty po Brazílii P. Vítězslav Holý, duchovní správce v Horním Záhoří u Písku.

Mezifarní modlitební setkání

Nad textem nedělního evangelia se sejdeme v Blatné v KCAŽ (Nádražní 661) ve velké klubovně v prvním patře vždy v neděli - 15. září v 16.00, 13. října v 17.00, 17. listopadu v 16.00.

Zpěvy a modlitby Taizé

Pravidelně druhé pátky v měsíci v Blatné v kostele po mši svaté.

Setkání dětí se sestrou Veronikou dkl

V Blatné na faře v neděli po mši svaté - 15. září, 17. listopadu.

Benefiční koncerty v Paštíkách

Neděle 29. září v 17.00 Bohuš Matuš, sobota 9. listopadu v 17.00 Andrea Kalivodová.

Vydává pro vnitřní potřebu: Římskokatolická farnost Blatná, Na Příkopech 1, 388 01 Blatná.

blatna.farnost.cz, sedlice.farnost.cz Uzávěrka příštího čísla je v úterý 12. listopadu.

Příspěvky zasílejte mailem na adresu: farni-zpravodaj@seznam.cz nebo poštou na adresu farnosti, můžete nám i zavolat - 731 402 142. Náklady na vytištění tohoto čísla jsou 15 Kč.